

tíðindablaðið
sosialurin

Telefon 1 18 20
Argjavegur 26, 3800 Argir
Postsmoga 76, 3800 Tórshavn

Útgevur: P/f Sosialurin ©
Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
Fyrirtaksstjóri: Krisjan Dahl
Blaðfólk: Hogni Djurhuus
Randi Jacobsen
Tórfinn Smith
Ljósmyndari: Kalmar Lindenskov
Uppseting: P/f Sosialurin
Prent: P/f Pressan 1981

So roynast álitismenn

Tey fyra Globalskipini fóru av landinum. Fyrrverandi lögmaður, málagn fólkafloksins og stjórni í Global hava roynt at gera landsstýrið og samgonguna til syndabukk í hesum máli.

EINA tíð var ætlanin hjá Global at keypa skipini aftur frá týska bankanum áðrenn tvingsulssøluna. Treytin fyri at hetta kundi lata seg gera var, at avtalur vóru gjørdar við allar teir, sum høvdu krøv í skipunum. Her bleiv talan um avtalur við týska bankan, við landspartastjórnina í Schlesvig Holstein, trotabúgvíð eftir týsku skipasmiðjuna og Føroya Landsstýri.

Í ÚTVARPI, sjónvarpi og bløðum fekk almenningurin at vita, at allar avtalurnar uttan tann við Føroya Landsstýri vóru greiðar. Men við tað at landsstýrið ikki helt seg hava heimild at strika 75 mill. kr., fóru allar hinar avtalurnar úr gildi. Úrslitið varð so tvingsulssølan. Og við henni misti landskassin tær 75 mill. kr. Hervíð fór landsstýrið úr myndini. Tað sama hendi við landspartastjórnini Schlesvig Holstein og trotabúnum eftir týsku skipasmiðjuna.

NÚ var bara týski bankin eftir. Havandi í huga, at menn pástóðu, at avtala varð gjørd við bankan, áðrenn tvingsulssøluna fyri eina upphædd, sum tryggjaði bankanum sín pening, skuldi alt verið

oddagrein

greitt nú, soleiðis at Global kundi keypt skipini aftur. Men so varð ikki. Saman við andstöðuflokkunum roynir stjórni í Global nú at gera landsstýrið og avvarðandi landsstýrismenn til syndabukk.

HVI ikki føra sannleikaprógvi fyri, at landsstýrið var veruligi syndarin? Hetta kundi stjórni við at almannakunngjørt nøkur skjøl. Fyri tað fyrsta avtaluna, sum segðist at vera gjørd við týska bankan. Fyri tað næsta avtaluna, sum segðist at vera gjørd við landspartastjórnina Schlesvig Holstein. Og fyri tað triðja avtaluna, sum segðist at vera gjørd við trotabúgvíð eftir týsku skipasmiðjuna. Hvi ikki leggja hesar avtalur fram fyri almenningin, sum nú stendur eftir við einum tæpi uppá 75 mill. kr.?, ella hava hear avtalurnar veruliga verið til?

ØLL minnst fyrrverandi lögmann, tá hann — stórorðaður sum altíð — alment segði, at hann tíð eina og hvørja tíð kundi átaka sær at selja Globalskipini fyri útveganarprisin plus 20%. Men hvar var Pauli Ellefsen nú tað galt um at bjarga landskassanum tær 75 mill. kr. og partaegarunum sín pening?

JÚ, sum vant er, tá á stendur, so var hann farin suður í tey heitu londini at halda fri. So roynast álitismenn.

v.

Vit skulu vita hvør skrivar!!!

Hóast vit hava gjørt vart við tað fleiri ferðir her í blaðnum, at blaðstjórnin skal vita, hvør hevur skrivað lesarabrev, sum ynskjað upptikin í blaðið undir dulnevni, so fáa vit kortini tilk brev uttan navn og avsendara. Vit skulu tí enn eina ferð gera lesarar okkara varugar við, at tilk brev fara beint í pappírskurvuna. Hetta er eisini galdandi fyri yvirlýsingar.

Blaðstjórnin

Vit eru errin av F.A.

F.A. Eg má siga tað. — Vit eru stolt — erpin av tykkum samráðingarbólki Fa., K.A. og kvinnufelag og Havnar arbeidskvinnufelag og ikki minst yvir tað velduga samanhald og stríðshuga sýndur er av kolfirðingum og øðrum runt í landinum. Fyrimyndarligt atbórið.

Mangan er í hesi tíð nevnt 1951 sum dømi, ja, tað kann skrivast bók um tað árið. Men hvat gjørdi politiið tá? Teir hildu seg aftanfyrir — forðaði ruðuleika — settu borgaravert — teir soust gangandi tveir og tveir — heilsandi — vinir fólksins. Nú er annað, nærmast »Hill Street«-like — við flúgvandi ferð í bili — tó tað skal vera teimum væl unt at sleppa út úr bilinum, fáa friska luft, rulla grót og sýna okkum nýggja eyðkennisbúnan. Vit eiga at taka hesa framferð teirra til eftirtektar — eisini teir eru synir okkara.

Undir verkfalli stiga vandamikil mál fram og undantek verða givin, onnur avvist, fleiri kundu

verið gjørd — og ósek koma í klemmu. Men hvi?

Arbeidarinn má vera varin og tað av ringum royndum. Arbeidsgevarin virðir onga konvention — gevur skeivar myndir av gongdini — reinar lygusögur sendust út við politiskum spjaldingartilfari — jú snildurnar og sniðgøturnar eru fjølbroyttar. Sum dømi frá 51 kann nevast: Tjaldur kom fullfermt — teir fingur undantakslovi at lossa allar frystivørurnar, men vóru ikki nøgdir við tað — teir settu Landslækan á okkum við boð um at fáa tæmt Tjaldur eftir einum kolli pencilin — sum lá niðast á botni í lastini — fekk hospitalið ikki hetta, var sjúklingur í deyðsvanda — men vinir Arbeidarans á sjúkrahúsi sum umborð á Tjaldri — vissaðu okkum um annað. Ja, hvussu var við djórslækanum nú! Jú, mangt verður nýtt.

Tað, sum sárar okkum allarmest, eru stungirnar frá okkara egnu. Karl, formaður í H.A., vildi sigla egnan sjógv. Nei,

Karl, í 51 vóru havnar-menn og kvinnur kjartan-styrki F.A.s, so søgan — stóðan er broytt. Men eru limir H.A.s nøgdir, so vælgagnist. Ja, hvør skuldi tað trú: formaður »Fylking« á Tvøroyri stigur fram í útvarpinum við boð um at »Hann« vildi krevja, at Flakavirkishurðarnar blivu opnaðar og tvørarnar fara til arbeidis aftur — og hetta meðan umboð okkara sita í avgerandi samráðingum. Ein sannur mønustingur — sum miseydnadist. Slik dalking av Fylkingnavninum, elsta felag í Føroyum — ófatiligt — ein skemdagærð.

F.A., forlát teim henda ófelagsskap. Limir teirra eru ikki í hesum. Har standa teir — eitt eindømi í fakfelagsrørsluni — og hava dømt sjálvan seg.

F.A. So til arbeidis aftur — eisini innanhýsis — tit hava tvey ár.

Mennið og útbúgvíð samanhald felaganna og lukka til.

hin gamli

Ein fyrispurningur til Óla Breckmann

Hvussu ber tað til, at blaðið hjá tær ikki nevni okkara stóra skald, Heðin Brú, við einum orði tá hann andaðist.

Onkur minningargrein

stóð í Dagblaðnum, skrivað av vanligum lesara, sum helst er upptikin við ringum tannabiti frá Ólasi síðu.

Hetta var bert ein

spurningur, um tú virðir fólk so litið, sum ikki hava sama politiska lit sum tú.

Skálvikingur

»KRAPYL«

Tann í »Dagblaðnum« sera óhugnaliga skrivning um okkara medmenniskju í Ruslandi setti met, tá ið ein maður, Erhard av navni, við greiðum orðum skrivaði í blaðið, at hann hevði skotið 2 russarar suðuri í Vági og at hetta »krapylíð« skuldi ligið við brestin, um páskahátíðin ikki forðaði honum í hesi óhugnaligu gerð.

Nú kann tað hugsast, at tað russiska »krapylíð« onkran dagin á øðrum sinni fer at koma Erhardi

& Co so mikið nær — og at dagurin ikki er skrásettur í teirra kristna hugaheimi — at tað gerst Erhardi og hansara andsfeløgum ovboðið: Plaffa krapylíð. Soleiðis skal tað gerast. Við brestin.

Til tess at vegleiða Erhard & Co í teirra sjúku, andskryplaðu ortografi, skal her verða greitt eitt sindur frá, hvussu »krakylíð« varð avlivað fyri bert fáum árum síðan.

Lord Russel of Liverpool, sum var juridiskur

ráðgevari hjá »den britiske øverstkommanderende og fulgte på nærmeste hold alle krigsforbryderprocesser«, skrivaði eina frágreiðing um tær nazistisku brotsgerðirnar. Bókina kallaði hann »Hagakorsets Svøbe«.

Á síðu 116 skrivar hann m.a.: »Der blev ligefrem holdt kursus i hensynsløshed i den tyske hær ... og han på et sådant kursus påhørte foredrag af højere politiofficerer, der docerede, at det russiske